

MEMÒRIA SOBRE L'ADQUISICIÓ DE DE LES ESCULTURES DISSECADES D'ANTONI LLENA, 1967 I 1968, DINTRE DE LA LÍNIA D'ADQUISICIONS D'ART DE POSTGUERRA I SEGONES AVANTGUARDES

Ordeig Martin, S.L., ha ofert al Departament de Cultura les obres següents:

Objecte: Escultura
Títol: Escultura dissecada
Autor: Antoni Llena
Datació: 1967
Matèria/tècnica: Sobre de paper siliconat, paper d'alumini, tinta negra, pigments i fibra de filtre de cigar
Mesures: 15,5 x 10,3 cm

Objecte: Escultura
Títol: Escultura dissecada
Autor: Antoni Llena
Datació: 1968
Matèria/tècnica: Sobre de paper siliconat i pintura
Mesures: 13,5 x 11,5 cm

Historia i context de l'obra

Les *Escultures dissecades* es componen d'un sobre de paper siliconat, paper d'alumini, tinta negra, pigments i fibra de filtre de cigar, de mesures 15,5 x 10,3 cm de 1967 i d'un sobre de paper siliconat i pintura, de mesures 13,5 x 11,5 cm, de 1968. Són creades per Antoni Llena (Barcelona, 1942), precursor de l'art conceptual a Espanya.

La carrera artística de Llena s'inicia a mitjans de la dècada dels anys seixanta, de fet l'any 1962 mentre estudiava al convent dels Caputxins on un pare el va subscriure a la col·lecció de *I maestri del colore* on va néixer la seva passió per la pintura. Als inicis les seves obres es caracteritzaven pels colors pastels i temàtiques abstractes, però l'accident fortuït d'un pot de talc caigut sobre una obre recentment desfeta va ser una experiència per l'artista que va donar lloc a les seves conegudes *pintures de talc*. A partir d'aquí Llena va començar a investigar i experimentar amb tècniques i materials variats fins que l'any 1967 va treballar amb escultures de paper de les que posteriorment el 1968 en va guardar les restes en sobres de cel·lofana donant lloc a les seves *Escultures dissecades*. Durant deu anys va abandonar la seva carrera artística però va tornar en escena a partir del 1979 amb la seva sèrie anomenada *papers retallats*.

Llena, a més d'artista plàstic, va ser molt actiu en l'àmbit artístic de l'època ja que per una banda va ser professor de la Universitat de Girona i director dels tallers d'art de l'Escola Eina; va ser comissari d'exposicions a *L'ansietat de les influències. Tàpies vist per Llena* a la Fundació Tàpies el 1991 o *Antoni Bernad. Nord/Sud/Est/Oest*, al Palau Robert el 2018, entre d'altres. Ha estat també

col·laborador en mitjans de comunicació escrits i ha publicat llibres com *La gana de l'artista* (1999) o *Per l'ull de l'art* (2008).

Les *Escultures dissecades* d'Antoni Llena, són de gran rellevància en l'obra de l'artista per ser de les poques que es conserven avui en dia d'aquesta etapa més primerenca de la seva carrera. Degut a la manca de recursos econòmics derivats de la situació política del moment, Llena es va dedicar a ensobrar les seves escultures de paper en sobres transparents de cel·lofana, que ell mateix considerava relíquies. Aquestes *Escultures dissecades* formades per restes d'escultures que havien estat rebutjades tenien un doble significat, una ambigüitat en que una escultura deixa de ser-ho però segueix mantenint el desig de fer possible el gaudi estètic. Llena les interpreta a més com les restes de caràcter arqueològic que en els museus mostren restes de cultures desaparegudes.

L'interès d'aquestes escultures recau en tractar-se d'obres essencials per parlar de la trajectòria artística d'Antoni Llena. La seva curiositat d'investigar, experimentar i treballar amb materials variats i jugar amb la seva fragilitat, el converteixen en un referent de l'art conceptual al territori nacional. A més, les obres considerades per a formar part de la Col·lecció Nacional representen un enriquiment de la figura de l'artista, amb unes de les poques obres conservades de la seva etapa inicial. La destinació més indicada per ser dipositada és el Museu d'Art Contemporani de Barcelona.

Atès l'interès de l'obra, es creu convenient adquirir-la per tal que passi a formar part del fons patrimonial de la Generalitat de Catalunya. L'adquisició compta amb l'informe favorable de la Junta de Qualificació, Valoració i Exportació de Béns del Patrimoni Cultural de Catalunya, així com el seu preu, que es pot considerar del tot raonable.

